

Conceptverslag van de Avond van Leusden, informatieronde Bijdrage Verordeningen o.g.v. de Participatiewet op 17 juni 2015 in vergaderzaal 6 van het gemeentehuis te Leusden

Aanwezig: Fractieleden
De heren J.G. van Halderen (D66), P.H. Lensselink (VVD) en B.A. Piersma (CDA)
De dames M.C.C. Koetsenruijter (GroenLinks-PvdA) en K.E. Pouwels-Koopman (ChristenUnie-SGP)
Voorzitter
De heer W.R. Vos
Griffier
Mevrouw M. Udo-Malestein
Namens college en gemeente
De heer A.J. Dragt (wethouder)
Mevrouw J. van de Weerdhof (beleidsadviseur)

Verslag: Mevrouw A.J. Schutte (MKW secretariaatsservices)
Pers: Afwezig
Publiek: Aanwezig

Agenda	Verslag
Opening	De voorzitter opent de informatieronde om 21.30 uur. Het college stelt de raad voor de verordening Re-integratie Participatiewet en de verordening Studietoelage vast te stellen. De verordening Re-integratie regelt het ondersteunen van personen met een afstand tot de arbeidsmarkt bij arbeidsinschakeling en het aanbieden van voorzieningen voor arbeidsinschakeling. De verordening Studietoelage regelt het verlenen van een individuele studietoelage als aanvullende inkomensondersteuning aan arbeidsgehandicapte studenten.
Verordeningen o.g.v. de Participatiewet	<p>De heer Piersma vraagt of de verordeningen gemaakt zijn in overleg met de regio en of Leusden daarin kan afwijken. Hij vraagt of het mogelijk is te amenderen.</p> <p>Wethouder Dragt antwoordt dat de verordening Re-integratie samen met de regio is gemaakt en dat wijzigingen wel een probleem opleveren. De re-integratieactiviteiten worden samen met de regio uitgevoerd en zijn gekoppeld aan het Werkbedrijf.</p> <p>Mevrouw Pouwels vraagt of de studietoelage omhoog kan. In het voorstel gaat het om € 100,00 per maand, omdat een student die werkt ongeveer dat bedrag zou verdienen. Maar een student verdient volgens Nibud € 278,00 per maand bij. Bovendien is € 100,00 minder dan wat de studenten tot nu toe kregen. Een Wajonger kreeg namelijk € 250,00. Een studie vergroot de kans op werk en daarom is het belangrijk dat hij de studie kan afronden.</p> <p>Wethouder Dragt antwoordt dat er is gekozen voor € 100,00. In Nederland zijn grote verschillen en Leusden is in het midden gaan zitten op hetzelfde bedrag als Amersfoort. Leusden heeft ook gekeken naar het beschikbare budget. Er is weinig zicht op hoeveel gebruik er van de regeling zal worden gemaakt. De verwachting is weinig. Een mogelijkheid is om na een jaar te kijken hoeveel mensen er gebruik van hebben gemaakt en of het bedrag omhoog kan.</p> <p>De heer Lensselink meldt dat het rijk uitgaat van twee cliënten per 10.000</p>

---

inwoners. Dat betekent zes voor Leusden. Nu is er een tekort, maar in 2018 is € 21.000,00 te veel.

Mevrouw **Van de Weerdhof** antwoordt dat het cumulatief is. Als een student nu een toekenning krijgt, dan loopt dat voor vier jaar. Het uitgangspunt is dus dat het aantal studenten stijgt

Wethouder **Dragt** vult aan dat er in het eerste jaar zes studenten zijn, in het tweede jaar twaalf tot 24 in het vierde jaar. Het aantal loopt niet oneindig op. Het aantal kan in Leusden minder zijn, want Leusden is geen studentenstad. Het gaat om hbo- en wo-studenten die zelfstandig wonen.

De heer **Piersma** vraagt of het bij artikel 3, lid 1, onder d om Wajongers gaat of niet. Als iemand geen mogelijkheden heeft op de arbeidsmarkt, dan is het een andere categorie.

Mevrouw **Van de Weerdhof** antwoordt dat mensen die nu in de Wajong stromen geen mogelijkheden hebben op de arbeidsmarkt. Zij kunnen geen minimumloon verdienen. Het gaat om mensen zonder arbeidsmarktpotentieel.

Wethouder **Dragt** vult aan dat het in het artikel gaat 3, lid 1, onder d om mensen die niet het minimumloon kunnen verdienen én studeren.

Mevrouw **Pouwels** antwoordt dat zij nu niet het minimumloon kunnen verdienen, maar met een opleiding verbeteren zij hun kansen.

De heer **Piersma** stelt dat zij wel kunnen werken, maar geen minimumloon kunnen verdienen. Dan zijn het geen Wajongers.

Wethouder **Dragt** antwoordt dat ze studeren en een studietoelage krijgen. Het gaat om mensen die nu geen minimumloon kunnen verdienen, maar met een studie later misschien wel. Omdat ze een handicap hebben, kunnen ze geen bijbaan hebben en daarom krijgen ze als compensatie extra geld.

De heer **Van Halderen** vraagt waarom de termijn vier jaar is.

Wethouder **Dragt** antwoordt dat de termijn gekoppeld is aan de duur van de studiefinanciering en die is meestal vier jaar. Het is gekoppeld aan het gros van de studiefinanciering. In sommige gevallen kan het langer zijn. Als mensen langer studeren en studiefinanciering krijgen, is maatwerk mogelijk en kan iemand een extra jaar de toelage ontvangen.

Mevrouw **Koetsenruijter** stelt dat het probleem met deze studenten is dat zij het vaak niet halen in vier jaar. Vaak krijgen ze een 'belemmerd studeren'-status. Zij vraagt of er een marge opgenomen kan worden, met de mogelijkheid tot verlenging van één jaar.

De heer **Piersma** merkt op dat in artikel 4, lid 2, de koppeling met studiefinanciering staat en maximaal vier jaar. Dat kan gaan over het tweede deel. Het is ook mogelijk het artikel te koppelen aan de studiefinanciering en dan kan de vier jaar eruit.

Wethouder **Dragt** antwoordt dat Leusden bij verlengde studieduurmoge-

---

lijkheid in de situatie kan komen om acht jaar lang te financieren. Dan is het een grote kostenpost.

De heer **Piersma** antwoordt dat de hardheidsclausule gebruikt kan worden. Het voorstel is dan vier jaar maximaal en de hardheidsclausule wordt gebruikt voor maatwerk.

Mevrouw **Koetsenruijter** wil het niet ingewikkeld maken. Er wordt op universiteiten en hogescholen van alles aan gedaan om er voor te zorgen dat de student niet te lang studeert.

Mevrouw **Pouwels** vraagt of de hardheidsclausule ook te gebruiken is bij het vaststellen van de hoogte van het bedrag.

Wethouder **Dragt** antwoordt dat ook in de hoogte van het bedrag maatwerk mogelijk is. Het is wel van belang om een basis te hebben die voor iedereen geldt. Voor mensen in bijzondere omstandigheden kan de gemeente een hoger bedrag vaststellen.

De heer **Lensselink** vindt dat dat ook afhankelijk is van budgetontwikkeling. De hoogte van het bedrag kan ook in de beleidsregels bepaald worden en niet in de verordening.

Wethouder **Dragt** antwoordt dat ook toegevoegd kan worden dat de bedragen jaarlijks geïndexeerd worden.

De heer **Piersma** antwoordt dat niet te doen en met de huidige cijfers te rekenen.

Wethouder **Dragt** antwoordt dat het bedrag in de beleidsregels opgenomen kan worden. Ook kan in de verordening worden opgenomen om te evalueren of te indexeren, maar rare bedragen als € 100,87 zijn niet handig. Het bedrag is niet gebaseerd op specifiek berekende kosten. Hij stelt voor de € 100,00 te laten staan en over een paar jaar te evalueren.

Mevrouw **Pouwels** vraagt wanneer precies geëvalueerd wordt. Zij wil graag aan het eind van het jaar geïnformeerd worden over het aantal aanvragen en over het budget.

De heer **Piersma** vindt het voldoende als de wethouder in 2016 constateert dat het bedrag niet klopt en dan terugkomt bij de raad. Wijzigen kan altijd.

Wethouder **Dragt** zegt toe de raad te informeren als hij tegen zaken aanloopt.

De heer **Lensselink** merkt op dat het advies van de cliëntenparticipatie ontbreekt.

Wethouder **Dragt** antwoordt dat dat advies er wel is en zegt toe dat hij het zal toesturen. In het advies stond dat de cliëntenparticipatie zich er in kan vinden. De verordening over cliëntenparticipatie is niet meer actueel en die verordening wordt aangepast. De gemeente is in gesprek over een andere invulling met het Platform Sociale Zekerheid en de WMO-adviesraad, maar dat is nog niet uitgekristalliseerd.

De heer **Van Halderen** merkt op dat in de opsomming van voorzieningen soms 'onder andere' staat. Hij vraagt of de opsomming limitatief is en wat er gebeurt als een voorziening niet in het lijstje staat.

Wethouder **Dragt** antwoordt dat de opsomming niet limitatief is bedoeld. De gemeente kan en zal ook andere voorzieningen aanbieden als dat aan de orde is.

De heer **Van Halderen** vraagt of de vrijlatingsclausule onder artikel 31 van de wet bewust niet is opgenomen omdat de Participatiewet daar iets over zegt.

Wethouder **Dragt** antwoordt dat in de Participatiewet de vermogenstoets is opgenomen. Voor re-integratievoorzieningen zit die er niet expliciet bij.

Mevrouw **Van de Weerdhof** antwoordt dat het gaat om het rechtmatigheidsdeel. De tweede stap is dan de vraag wat de rechten en plichten zijn. Dat is bewust niet meegenomen. De wet gaat over rechtvaardigheid en de gemeente heeft daarin geen vrijheid.

Mevrouw **Pouwels** vraagt of de no-riskpolis voor de werkgever, artikel 10 lid 1 c, wordt verlengd of maar één jaar geldt.

Wethouder **Dragt** zegt toe dat na te kijken. De no-riskpolis geldt volgens hem voor de duur waarin iemand in dienst is.

De heer **Lensselink** vraagt of de polis voor de hele doelgroep Participatiewet geldt.

Wethouder **Dragt** antwoordt bevestigend.

De heer **Lensselink** vraagt of het mogelijk is dat de gemeente werkgevers een vergoeding kan geven als zij zelf al een polis afgesloten hebben.

Wethouder **Dragt** wil de no-riskpolis inzetten voor alle cliënten die onder de Participatiewet vallen, behalve voor de mensen die onder de beschutwerksituatie vallen. Voor hen is een aparte no-riskpolis. Dat is niet geregeld en het rijk onderneemt nog stappen. Of werkgevers een vergoeding kunnen krijgen, zal hij nakijken. Werkgevers hebben de polis afgesloten om hun moverende redenen en hun polis geldt ook voor andere doelgroepen. De werkgever kan de eigen verzekering ook opzeggen.

De heer **Lensselink** stelt dat sommige werkgevers geen risico willen dragen. Hij wil het de werkgever zo makkelijk mogelijk maken.

De heer **Piersma** merkt op dat in het stuk staat dat de polis een tegemoetkoming is voor werkgevers. De gemeente begeleidt de overgang. De Participatiewet is bedoeld om mensen deel te laten nemen aan het arbeidsproces en de polis is tijdelijk. Twaalf maanden na indiensttreding vindt hij een goede periode.

Wethouder **Dragt** antwoordt dat de polis bedoeld is voor de zekerheid van werkgevers, als mensen na bijvoorbeeld twee weken ziek worden. Hij zal de periode van de polis uitzoeken en raad erover informeren. Ook zal hij

---

nagaan hoe het zit met aanvullende kosten van de werkgever.

Mevrouw **Pouwels** vindt de verordeningen van re-integratie voorzichtig geformuleerd, met het werkwoord 'kan'. Dat is opvallend in vergelijking met andere verordeningen.

Wethouder **Dragt** heeft het niet zo gelezen. Andere verordeningen hebben een verplichtend karakter, bijvoorbeeld handhaving. Deze verordening is vooral bedoeld om mensen aan het werk te krijgen. Dan gaat het om maatwerk en daarom staat er vaak 'kan'. De doelstelling wordt aangegeven, maar ook wordt veel vrij gelaten om het in maatwerk te kunnen gieten. Dat blijkt ook nodig te zijn.

Mevrouw **Van de Weerdhof** voegt toe dat dat ook zo staat genoemd in de algemene toelichting.

De heer **Lensselink** merkt op dat in artikel 4, lid 2 rekening wordt gehouden met omstandigheden, zoals zorgtaken en kinderen tot vijf jaar. Volgens hem kunnen ouders toch kinderopvang regelen.

Wethouder **Dragt** antwoordt dat het vaak gaat om eenoudergezinnen, waarin meestal moeders er alleen voor staan met kleine kinderen. De aandacht en zorg voor kinderen is zodanig is dat de ouders niet fulltime kunnen werken.

Mevrouw **Van de Weerdhof** voegt toe dat mensen niet worden uitgesloten, maar dat de verordening wel rekening houdt met alleenstaande moeder met kinderen. Dat betekent geen ontheffing.

De stukken worden geen hamerstukken.

De **voorzitter** sluit de informatieronde om 22.15 uur.

Sluiting